Dosarul nr. 5r-2249/2024
4-24069192-12-5r-26062024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

22 ianuarie 2026 municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componența:
Președintele ședinței,
Judecătorul Denis Guzun
Grefier Dorin Ialovoi
Cu participarea:
Reprezentantul petiționarului, avocatul: Ion Lunca
Reprezentantul ISPSPNPC: BabinAna-Victoria

examinând în ședință publică, în limba de stat, contestația depusă de către reprezenrtantul SRL ***** împotriva procesului - verbal cu privire la contravenție nr. IPN 01 000953 din 02.05.2024 întocmit în baza art. 278 alin. (2) Cod contravențional, instanța

c o n s t a t ă :

1. **În fapt,** la data de 02.05.2024 în de către agentul constatator al ISSPNPC Sîrbu Cristina a fost întocmit procesul verbal nr. IPN 01 000953, privind încălcarea de către SRL ***** a art. 278 alin. (2) din Codul contravențional, în următoarele circumstanțe: *la data de 02.01.2024, în or. Drochia, str. 31 August 33, a refuzat de a satisface reclamația consumatorului ***** din data de 03.01.2024 privind restituirea contravalorii produsului – cercei – în valoare de 3136 lei, fapt confirmat prin bon fiscal.*
2. **Petentul a depus contestație** împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale, invocând că aceasta este arbitrară, ilegală și lipsită de o motivare adecvată, fiind pasibilă de anulare. În esență, se susține că procesul-verbal cu privire la contravenție nu conține elemente esențiale pentru stabilirea vinovăției, precum probele care să ateste calitatea necorespunzătoare a bijuteriei comercializate și dovada refuzului comerciantului de a soluționa reclamația consumatorului, aspecte ce afectează în mod determinant fondul cauzei.
3. Petentul arată că fapta contravențională imputată nu a avut loc în realitatea obiectivă și că acțiunile societății „*****” SRL nu întrunesc elementele

constitutive ale contravenției prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul contravențional. Pentru reținerea acestei contravenții, agentul constatator era obligat să demonstreze, prin probe pertinente, concludente și utile, dincolo de orice dubiu rezonabil, cumulativ, că: comerciantul a vândut o bijuterie de calitate necorespunzătoare și comerciantul a refuzat satisfacerea reclamației formulate de consumator.

4. În susținerea contestației se relevă că agentul constatator a reținut formal încălcarea normelor legale din domeniul protecției consumatorilor, însă fără a proba existența unei neconformități la momentul livrării produsului. Din interpretarea dispozițiilor legale aplicabile rezultă că răspunderea comerciantului intervine exclusiv pentru neconformitățile existente la momentul predării bunului, iar în speță nu a fost demonstrată o asemenea stare de fapt. Dimpotrivă, se arată că bijuteria a fost examinată de cumpărător anterior achiziției, acesta fiind informat despre natura produsului (second-hand), fără a formula obiecții sau a constata defecțiuni la momentul vânzării.
5. Petentul mai subliniază că probele administrate de agentul constatator se limitează aproape exclusiv la declarațiile consumatorului și ale unei rude a acestuia, declarații apreciate ca fiind vagi, echivoce și lipsite de suport probator obiectiv, nefiind susținute de constatări tehnice sau expertize care să confirme existența unei defecțiuni. De asemenea, se arată că plângerea consumatorului, în sine, nu poate constitui probă a vinovăției, ci doar dovada sesizării autorităților.
6. Totodată, se critică procesul-verbal de cercetare la fața locului, care, în opinia petentului, nu întrunește cerințele legale, agentul constatator limitându-se la redarea declarațiilor persoanei vătămate, fără a efectua o cercetare obiectivă și efectivă a bijuteriei presupus defectate.
7. În concluzie, petentul solicită admiterea contestației, constatarea lipsei probelor care să dovedească existența contravenției și, pe cale de consecință, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, ca fiind nelegale și neîntemeiate.
8. **Reprezentant al ISSPNPC** a susținut că materialul transmis de Inspectoratul de Poliție Drochia, înregistrat cu nr. 86-G la data de 17.01.2024, a avut ca obiect plângerea consumatorului *****, care a reclamat faptul că, după achiziționarea unei perechi de cercei din aur de la „*****” S.R.L., a constatat că produsul era folosit, iar unul dintre cercei prezenta un mecanism de închidere defect sau înlocuit. Consumatorul a solicitat fie înlocuirea produsului, fie restituirea contravalorii acestuia, solicitare care a fost refuzată de angajații societății, refuz confirmat inclusiv prin declarațiile martorului Sîrbu Ana, angajată a „*****” S.R.L.

9. În urma examinării materialelor, ISSPNPC a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și a emis decizia de sancționare, constatând comiterea contravenției prevăzute de art. 278 alin. (2) din Codul contravențional, aplicând persoanei juridice amendă în mărime de 90 unități convenționale. Contestația depusă de „*****” S.R.L. a fost considerată neîntemeiată.

10. ISSPNPC susține că legislația în domeniul protecției consumatorilor conferă consumatorului dreptul de a solicita repararea, înlocuirea sau restituirea contravalorii produsului neconform, iar în cazul articolelor din metale prețioase există excepția expresă care permite restituirea sau schimbul atunci când se descoperă defecțiuni despre care cumpărătorul nu a fost preîntâmpinat. În situații de divergență privind cauzele defecțiunilor, obligația de a prelua produsul și de a-l transmite spre expertiză independentă revine vânzătorului, nu consumatorului și nici agentului constatator.

11. Reprezentantul ISSPNPC arată că adresarea consumatorului către vânzător și refuzul acestuia sunt dovedite prin plângerea depusă, intervenția poliției și declarațiile martorului angajat al societății. De asemenea, se subliniază că „*****” S.R.L. nu a depus diligențe pentru soluționarea amiabilă a litigiului, nici după ce a luat cunoștință de materialele dosarului.

12. Argumentul contravenientului privind natura second-hand a produselor este apreciat ca neîntemeiat, întrucât societatea nu a informat în mod clar și precis consumatorul despre această caracteristică, informația nefiind indicată nici pe bonul fiscal, nici pe eticheta produsului. Totodată, potrivit actelor societății, „*****” S.R.L. nu desfășoară activitate de lombard, ci activitate de comercializare a metalelor și pietrelor prețioase, având obligația legală de informare completă și corectă a consumatorilor.

13. În concluzie, ISSPNPC consideră că vinovăția „*****” S.R.L. este pe deplin dovedită prin probele administrate, că acestea au fost apreciate corect de agenții constatatori și solicită respingerea contestației ca neîntemeiată, cu menținerea procesului-verbal de contravenție și a deciziei de sancționare.

14. **În ședința de judecată**, părțile și-au susținut pozițiile exprimate anterior în scris, contestatarul menținând cererea de anulare a procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, iar reprezentantul autorității administrative solicitând respingerea contestației ca neîntemeiată.

15. În aceste condiții, constatând că părțile și-au expus integral argumentele de fapt și de drept, instanța urmează să procedeze la examinarea cauzei prin prisma temeiniciei și legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, precum și a deciziei asupra cauzei contravenționale, în raport cu probele administrate și prevederile legale incidente.

16. **Prevederile legale aplicabile în speță**

17. În continuare petiționa susține că contestația depusă se bazează pe prevederile art. 375 alin.(3) al Codului Contravențional, *concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu poate fi întemeiate pe presupuneri*. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional.

18. Potrivit art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, răspunderea contravențională poate fi angajată doar față de persoana care a săvârșit fapta prevăzută de lege cu intenție sau din imprudență.

19. Conform art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea contravenției presupune activitatea agentului constatator de colectare și administrare a probelor privind existența faptei, întocmirea procesului-verbal, aplicarea sancțiunii sau, după caz, remiterea dosarului organului competent pentru soluționare.

20. În temeiul art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă actul prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, fiind întocmit pe baza constatărilor personale ale agentului constatator și a probelor administrate, în prezența sau în lipsa acestuia.

21. Potrivit art. 425 alin. (1) din Codul contravențional, probele constituie elemente de fapt obținute conform legii, necesare pentru stabilirea existenței contravenției, identificarea făptuitorului, constatarea vinovăției și elucidarea altor circumstanțe relevante ale cauzei.

22. Instanța reține că, deși contravențiile au fost scoase de sub incidența dreptului penal și supuse unui regim administrativ, natura sancțiunilor aplicabile, inclusiv posibilitatea aplicării arestului contravențional în condițiile art. 38 alin. (3) din Codul contravențional, conferă procedurii contravenționale un caracter de tip penal, sub aspectul garanțiilor procesuale.

23. În acest context, instanța subliniază aplicabilitatea garanțiilor procedurale specifice materiei penale, inclusiv prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 6 alin. (2) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum a fost interpretată în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în cauzele Ziliberberg c. Moldovei, Anghel c. României și Öztürk c. Germaniei.

24. Prin urmare, sarcina probei în procedura contravențională revine, în primul rând, organului constatator, iar numai în măsura în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul este ținut să-și probeze nevinovăția.

25. Instanța reiterează că prezumția de legalitate a procesului-verbal contravențional nu este una absolută, aspect statuat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Anghel c. României, Curtea subliniind că lipsa

respectării garanțiilor fundamentale, inclusiv a prezumției de nevinovăție, atrage incidența art. 6 din Convenție.

26. În consecință, procedurile contravenționale trebuie să asigure un proces echitabil, menținut printr-un just echilibru între autoritățile statului și persoana acuzată, sarcina probatorie revenind organului constatator.

27. Aprecierea instanței de judecată.

28. Instanța reține că procesul-verbal cu privire la contravenție nr. IPN 01 000953 din 02.05.2024 a fost întocmit în prezența contravenientului, acestuia fiindu-i aduse la cunoștință acuzația contravențională, precum și drepturile și obligațiile procedurale de care beneficiază, fapt confirmat prin semnătură și mențiunile cuprinse în actul constatator.

29. În aceste condiții, instanța constată că procesul-verbal se bucură de prezumția de legalitate sub aspectul formei și procedurii de întocmire, nefiind identificate vicii care să atragă nulitatea acestuia din perspectiva cerințelor formale.

30. Cu toate acestea, prezumția de legalitate a procesului-verbal nu este una absolută, ci poate fi răsturnată prin analiza temeiniciei constatărilor agentului constatator. Sub acest aspect, instanța urmează să verifice dacă fapta imputată este dovedită prin probe pertinente, concludente și suficiente, administrate cu respectarea standardului „dincolo de orice dubiu rezonabil”.

31. În ceea ce privește temeinicia procesului-verbal, instanța constată că agentul constatator nu a administrat probe obiective care să demonstreze existența unei neconformități a produsului la momentul livrării acestuia către consumator. Din materialele cauzei nu rezultă efectuarea unei expertize tehnice asupra bijuteriei presupus defectate, deși cadrul normativ aplicabil prevede expres această posibilitate în caz de divergențe privind cauzele apariției defecțiunilor.

32. Totodată, instanța observă că declarațiile consumatorului și ale martorilor audiați au un caracter preponderent subiectiv, fiind lipsite de constatări tehnice sau elemente factuale certe care să permită stabilirea fără echivoc a existenței și naturii pretinsei defecțiuni. În aceste condiții, probele administrate nu sunt apte să răstoarne prezumția de nevinovăție a contravenientului.

33. Prin urmare, deși procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea cerințelor legale sub aspect formal, instanța constată lipsa temeiniciei acestuia, fapta contravențională imputată nefiind demonstrată în mod convingător. În caz de dubiu, acesta urmează a fi interpretat în favoarea contravenientului, ceea ce impune admiterea contestației și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare.

34. Instanța constată că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție nr. IPN 01 000953 din 02.05.2024 se bucură de prezumția de legalitate sub aspect formal, această prezumție nu este una absolută, ci poate fi răsturnată prin analiza

temeiniciei constatărilor agentului constatator, în conformitate cu prevederile art. 425, art. 440 și art. 448 din Codul contravențional.

35. Potrivit art. 278 alin. (2) din Codul contravențional, pentru existența contravenției imputate este necesar ca organul constatator să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil, întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale faptei, și anume: existența unui produs necorespunzător în sensul legislației și refuzul nelegal al vânzătorului de a satisface reclamația consumatorului în condițiile stabilite de lege.

36. Sub acest aspect, instanța reține că nu a fost demonstrată existența unei neconformități a produsului la momentul livrării către consumator, condiție esențială pentru angajarea răspunderii contravenționale a vânzătorului, astfel cum rezultă din art. 20 alin. (1) și (2) din Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor.

37. Din materialele dosarului nu rezultă existența unor probe tehnice sau obiective, precum un raport de expertiză, care să confirme natura, existența și cauza pretinsei defecțiuni.

38. Instanța observă că agentul constatator nu a dispus efectuarea unei expertize independente, deși pct. 16 din Hotărârea Guvernului nr. 261/1996 prevede expres această obligație în cazul divergențelor privind cauzele apariției defecțiunilor la articolele din metale și pietre prețioase.

39. De asemenea, agentul constatator nu a efectuat o verificare efectivă a stării produsului, limitându-se la preluarea declarațiilor consumatorului și ale martorilor audiați.

40. În ceea ce privește probele testimoniale, instanța constată că declarațiile consumatorului și ale martorilor au un caracter subiectiv, vag și echivoc, nefiind apte să dovedească, prin ele însele, existența neconformității produsului. Aceste declarații nu sunt susținute de constatări tehnice ori de alte mijloace de probă obiective, motiv pentru care nu pot fundamenta singure concluzia privind vinovăția contravenientului.

41. În aceste condiții, instanța constată că nu este dovedit primul element constitutiv al contravenției, respectiv caracterul necorespunzător al produsului. Or, în lipsa acestuia, refuzul vânzătorului nu poate fi calificat drept nelegal, întrucât legislația în domeniul protecției consumatorilor condiționează obligația de înlocuire sau restituire de existența certă a unei neconformități.

42. Totodată, instanța reține că agentul constatator nu și-a exercitat rolul activ în cadrul procedurii contravenționale, astfel cum impun principiile reglementate de Codul contravențional, neadministrând probe suficiente pentru elucidarea tuturor circumstanțelor cauzei.

43. Această omisiune afectează în mod direct temeinicia procesului-verbal, întrucât concluziile acestuia nu se întemeiază pe un suport probator complet și convingător.

44. Din perspectiva jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că, potrivit cauzelor Anghel c. României și Lutz c. Germaniei, procedurile contravenționale intră în sfera noțiunii de „acuzație în materie penală" în sensul art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, fiind aplicabile garanțiile procesului echitabil, inclusiv prezumția de nevinovăție și standardul de probă „dincolo de orice dubiu rezonabil". Astfel, orice îndoială serioasă privind existența faptei sau vinovăția persoanei sancționate trebuie interpretată în favoarea contravenientului (in dubio pro reo).

45. În speță, instanța constată existența unor îndoieli rezonabile cu privire la existența și natura pretinsei defecțiuni, momentul apariției acesteia, culpa vânzătorului în raport cu produsul comercializat.

46. Instanța reține că, în pofida faptului că agentul constatator a anexat la materialele cauzei un volum considerabil de înscrisuri, precum raportul privind înregistrarea contravenției, citațiile emise în diferite etape ale procedurii, materialele parvenite de la Inspectoratul de Poliție Drochia, biletul de amanet, procesele-verbale de audiere a victimei și a martorilor, procesul-verbal de cercetare la fața locului, explicațiile părților, procura, contractele și actele ce țin de activitatea economică a contravenientului, precum și alte documente administrative și contabile, aceste probe, analizate atât separat, cât și în ansamblu, nu au fost apte să răstoarne dubiile esențiale existente în cauză.

47. În mod special, instanța constată că niciuna dintre probele anexate nu clarifică în mod obiectiv și cert existența și natura pretinsei defecțiuni a bijuteriei, acestea neconținând constatări tehnice, evaluări de specialitate sau concluzii rezultate dintr-o expertiză independentă, care să permită stabilirea dacă produsul era necorespunzător în sensul legislației aplicabile. Totodată, materialele dosarului nu permit determinarea momentului apariției presupusei defecțiuni, respectiv dacă aceasta exista la momentul livrării produsului către consumator sau a survenit ulterior, ca urmare a utilizării ori manipulării acestuia.

48. De asemenea, instanța observă că probele administrate nu sunt apte să stabilească existența culpei vânzătorului în raport cu produsul comercializat, întrucât lipsesc elemente factuale și tehnice care să demonstreze că pretinsa neconformitate este imputabilă acestuia. Procesele-verbale de audiere, notele explicative și celelalte înscrisuri se limitează, în esență, la redarea pozițiilor subiective ale părților implicate, fără a fi susținute de un suport probator obiectiv și verificabil.

49. În aceste condiții, instanța constată că agentul constatator nu a administrat probe suficiente pentru a înlătura îndoielile rezonabile cu privire la elementele esențiale ale contravenției imputate, respectiv existența unei neconformități a produsului, momentul apariției acesteia și legătura de cauzalitate dintre pretinsa defecțiune și fapta vânzătorului. Or, potrivit principiilor care guvernează procedura contravențională, precum și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, orice dubiu rezonabil urmează a fi interpretat în favoarea contravenientului.

50. Prin urmare, instanța concluzionează că materialul probator anexat, deși numeros sub aspect cantitativ, este insuficient sub aspect calitativ, nefiind apt să fundamenteze constatarea săvârșirii contravenției imputate „*****” S.R.L. și să răstoarne prezumția de nevinovăție de care aceasta beneficiază.

51. În lumina celor expuse, instanța reține că săvârșirea contravenției prevăzute de art. 278 alin. (2) din Codul contravențional nu a fost dovedită, iar vinovăția persoanei juridice „*****” S.R.L. nu rezultă din probe certe, concludente și suficiente. În consecință, lipsind temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție, contestația urmează a fi admisă, cu anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare.

52. În baza celor expuse și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 441, 460, 461 alin. (1) şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se admite contestația depusă de **SRL ***** împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. IPN 01 000953 din 02.05.2024, întocmită de către agentul constatator din agentul constatator al ISSPNPC Sîrbu Cristina, pe semnele contravenției prevăzute de art. 278 alin. (2) din Codul contravențional.

Se anulează decizia de sancționare expusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria/nr. IPN 01 000953 din 02.05.2024, pe semnele contravenției prevăzute de art. 278 alin. (2) din Codul contravențional, întocmită în privința **SRL *****.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui **SRL ***** pe semnele contravenției prevăzute de art. 278 alin. (2) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,

judecător **Denis GUZUN**